

ŻYCIE WANGELIA

XIV NIEDZIELA ZWYKŁA, *A* Mt 11,25-30* 09.07.2017

W owym czasie Jezus przemówił tymi słowami: «Wystawiam Cię, Ojczy, Panie nieba i ziemi, że zakryłeś te rzeczy przed mądrymi i roztroprnymi, a objawiłeś je prostaczkom. Tak, Ojczy, gdyż takie było Twoje upodobanie. Wszystko przekazał Mi Ojciec mój. Nikt też nie zna Syna, tylko Ojciec, ani Ojca nikt nie zna, tylko Syn i ten, komu Syn zechce objawić. Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię. Weźcie na siebie moje jarzmo i ucźcie się ode Mnie, bo jestem cichy i pokornego serca, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych. Albowiem słodkie jest moje jarzmo, a moje brzemię lekkie».

„Wystawiam Cię, Ojczy, Panie nieba i ziemi, że zakryłeś te rzeczy przed mądrymi i roztroprnymi, a objawiłeś je prostaczkom”. Żywym komentarzem do tych słów jest życie i dzieło wielkich świętych, którzy za życia uchodzili w oczach świata za „głupich”, prostych i niewykształconych. Jest ich cały szereg, nie sposób wszystkich tutaj wymienić. Wspominamy tylko św. Faustynę, apostołkę Bożego miłosierdzia, zaliczaną przez teologów do grona wybitnych mistyków Kościoła. Przyszła na świat jako trzecie dziecko z dziesięciorga dzieci w biednej i pobożnej rodzinie chłopskiej. Do szkoły chodziła niecałe trzy lata. W Zgromadzeniu Sióstr Matko Bożej Miłosierdzia, do którego wstąpiła, pełniła obowiązki kucharki, ogrodniczki i furtianki. Na zewnątrz nic nie zdradzało jej bogatego życia wewnętrznego. Wiernie zachowywała reguły zakonne, gorliwie spełniała swe obowiązki będąc przy tym pogodną i życzliwą dla innych. Całe jej życie koncentrowało się na dążeniu do zjednoczenia z Jezusem. Przez jej pośrednictwo Jezus przypomniał światu orędzie o Bożym miłosierdziu.

ZADANIE NA TYDZIEŃ

Do przemyślenia: Czy szukam w swoim życiu na co dzień prawdy? Czy szukam jej w Bogu, w rozmowie z Nim, czy też przywiązany jestem do swoich racji i poglądów?

Do wykonania: W miłości do Boga i w prostocie serca będę wykonywał wszystkie prace, które mam do wykonania.

W KALENDARZU LITURGICZNYM

11.07 (wtorek) Święto św. Benedykta, opata, patrona Europy

Patriarcha zachodniego monastycyzmu urodził się w Nursji ok. 480 roku. W młodym wieku, zrażony rozpustnym życiem w stolicy, uszedł z Rzymu, gdzie był na studiach i żył w samotnej pustelni pod Subiaco. Osiedlił niedaleko tego miejsca pustelnik, św. Roman, pouczył go o ascezie chrześcijańskiej. Wieść o świętości Benedykta skupiła wokół niego dużą liczbę uczniów. Dla nich wzniósł klasztor, w których żyli we wspólnocie według napisanej przez niego reguły. W roku 529 wyjechał z Subiaco do Monte Cassino i założył tam wielkie opactwo, które stało się ośrodkiem życia religijnego w Europie. Reguła św. Benedykta stała się od tego czasu podstawą życia klasztornego dla wszystkich zakonów i kongregacji Europy Zachodniej. Ukazuje ona drogę do doskonałości religijnej poprzez praktykę panowania nad sobą, umartwienia, pokory, posłuszeństwa,

modlitwy, ciszy, odosobnienia i odłączenia się od świata i jego trosk. Św. Benedykt zmarł 21 marca 543 r. po przyjęciu Komunii świętej, gdy stał przed ołtarzem na Monte Cassino. Papież Paweł VI w roku 1964 ogłosił go patronem Europy.

12.07 (środa) Wsp. św. Brunona Bonifacego z Kwerfurtu, bpa i męczennika

Wyświęcony na biskupa w 1004 r. w Magdeburgu, rozpoczął apostołowanie na Węgrzech, wśród Rusinów i Pieczyngów. Zapewne po 1005 r. przybył do Polski. Napisał Żywot św. Wojciecha oraz Żywot pięciu braci męczenników – wśród których był jego współbrat i przyjaciel z Pereum, Benedykt. Znał Bolesława Chrobrego i w jego obronie napisał pod koniec 1008 r. list do cesarza Henryka II. Bruno poniósł śmierć męczeńską z rąk Jaćwingów 9 III 1009. Nie wiadomo gdzie spoczęło jego ciało, wykupione przez Bolesława Chrobrego. Bez wątpienia należy nazwać go apostołem i patronem Europy: urodzony w Kwerfurcie, wykształcony w Magdeburgu, towarzysz Ottona III, mnich w Rzymie, pustelnik w Pereum, misjonarz Węgrów, Rusinów i Pieczyngów, przyjaciel Chrobrego, twórca najstarszych żywotów polskich świętych.

13.07 (czwartek) Wsp. św. pustelników Andrzeja Świerada i Benedykta

Wśród świętych, których w lipcu przypomina Kościół, są dwaj przyjaciele – święci pustelnicy Andrzej Świerad i Benedykt. Choć żyli w czasach, kiedy na ziemiach polskich chrześcijaństwo dopiero się kształtowało i byli jednymi z pierwszych Polaków wyniesionych do chwały ołtarzy (1083 r.), ich życie może stanowić dla nas, żyjących na początku trzeciego tysiąclecia, drogowskaz na drodze do świętości. Swoje życie związali z benedyktynami. Czego uczą nas Święci Pustelnicy? Najpierw stawiania Boga na pierwszym miejscu w każdym czasie i w każdej sytuacji. Wskazują również na wagę modlitwy i postów w rozwoju życia duchowego, a także na pracę, która ma prowadzić do świętości. Oba pustelników pochowano w zakonnym kościele. Ich kult szybko się rozszerzał. Najprawdopodobniej w XI wieku, po ogłoszeniu Andrzeja Świerada i Benedykta świętymi, ich ciała zostały przeniesione do katedry w Nitrze.

15.07 (sobota) Wspomnienie św. Bonawentury, biskupa i doktora Kościoła

Urodził się w Italii w roku 1221. Jako dziecko ciężko zachorował. Matka zwróciła się do św. Franciszka z Asyżu, by pomógł się o uzdrowienie jej syna. Jakby w przewidywaniu przyszłej wielkości małego Jana, św. Franciszek wykrzyknął: *O buona ventura – O szczęśliwy losie!*. Na tę pamiątkę nadano dziecku imię Bonawentura. W wieku 35 lat został generałem zakonu franciszkanów i zaprowadził doskonały spokój tam, gdzie zakłócała go wewnętrzna niezgoda. Papież Grzegorz X mianował go kardynałem i biskupem Albano. Przed śmiercią św. Bonawentura zrezygnował z urzędu generała zakonu franciszkańskiego. Umarł podczas drugiego soboru w Lyonie, 15 lipca 1274 r. Był jednym z najwybitniejszych teologów średniowiecza.

WARTO WIEDZIEĆ

Katolicki patroni Europy – tytuł patrona nadany przez papieża i używany przez Kościół łaciński, odzwierciedlający szczególny kult i wstawiennictwo danego świętego oraz jego wkład w rozwój chrześcijańskiej Europy. Pierwszym patronem Europy został ogłoszony w 1964 roku Benedykt z Nursji w trakcie soboru watykańskiego II przez Pawła VI, który podkreślił w ten sposób rolę jaką zakony oparte na jego regule odegrały w łączeniu tradycji Wschodu i Zachodu oraz cywilizowaniu Europy. Współpatroni: Cyryl i Metody – ogłoszeni współpatronami w 1980 roku przez Jana Pawła II; Brygida Szwedzka, Katarzyna ze Sieny, Teresa Benedykta od Krzyża – ogłoszone 1 października 1999 przez Jana Pawła.